

Privatskolan. En renässans för 1800-talet

Fria skolor, talar en del om. Enskilda menar andra att det ska heta. Fristående är en tredje variant på det vi i vänstern valt att konsekvent kalla privatskolor. På så sätt synliggörs kopplingen till utbildningens kommersialisering. Denna är i sin tur den bästa symbolen för den segregerade skolan. Med tanke på den av den borgerliga majoriteten förda kommunala utbildningspolitiken, är detta ett aktuellt ämne. Kunskapssegregationen i Lund kommer att öka. Och de borgerliga gör sitt bästa för att påskynda processen. Vid antagning till gymnasierna frågar man till exempel den så kallade närhetsprincipen och vill istället att betygen ska avgöra vilken skola man hamnar på. På så sätt skapas elitskolor.

Privatskoledebatten är i första hand en ideologisk fråga. Den handlar om hur man ser på utbildning och utbildningens roll. Den kan sammanfattas i frågan ifall man vill att skolan ska skapa eller motverka orättvisor.

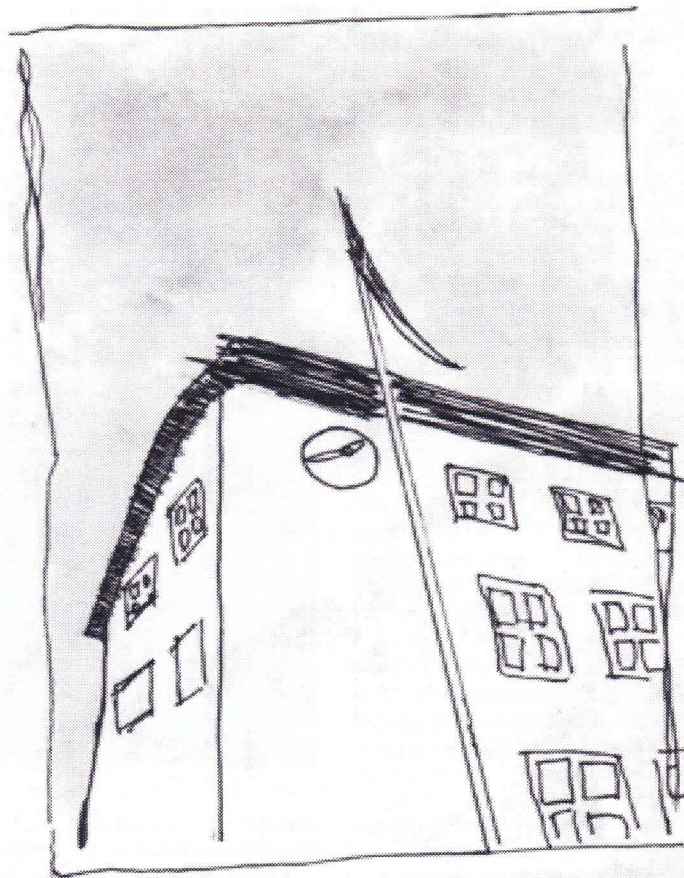
En kort inledning till privatskolan

Ordet privatskola väcker associationer till såväl förstockade internat som Lundsberg som till föräldrakooperativ och skolor med en alternativ pedagogik. Det var den borgerliga regeringen av 1979,

»Som vänsterpartister

måste vi vara medvetna att allt inte är guld och gröna skogar bara för att det är offentligt. Men först när vi satsar på den offentliga skolan kan vi tala om valfrihet«

som tog de första initiativen till att privatisera delar av utbildningen. I början av åttiotalet var det framför allt föräldrakooperativ som

startades. Vid den här tiden gavs ett allt generösare bidrag till de redan befintliga privata skolorna, som kunde räknas till trettiofem. Inför valet 1991 mjukade socialdemokraterna upp reglerna, och efter borgarnas valseger hade Sverige fått världens kanske mest liberala privatskolesystem. 1992 fanns det tiotusen elever i privatskola, 1999 var antalet trettiotusen. Om man bortser från de ovan nämnda statusskolorna kan vi lite grovt dela upp alla privatskolor i fyra typer. Vanligast är skolor som erbjuder en annan pedagogik än den offentliga. Dessa kan vara svårast att som vänstermänniska förhålla sig till. Många alternativa pedagogiker har vuxit fram i en radikal tradition. Nämnas kan den så kallade "Freinetpedagogiken",

grundad av en fransk socialistisk folkskolelärare och "Reggio Emilia-pedagogiken" har sina rötter hos de italienska partisanerna som under andra världskriget kämpade mot fascismen.

En annan sorts privatskolor, är de som är knutna till en viss grupp eller ett visst intresse. Nämnas kan olika invandrarskolor, men också skolor knutna till en viss trosinriktning eller ett särskilt samfund. Mot dessa skolor kan hävdas framför allt två synpunkter. För det första (gäller framför allt invandrarskolor) den segregande effekt de är upphov till, och för det andra (gäller framför allt skolor närliggande olika samfund) att det är önskvärt med en viss demokratisk insyn i skolans verksamhet. I Göteborg vill till exempel scien-

tologer starta en skola och i Danmark har en grupp nazister ansökt om lov att få starta en privatskola.

Den tredje sortens privatskolor är "avknoppade skolor", alltså skolor som privatiserats på samma sätt som sjukvården ibland gjorts. Skolan säljs med lokaler, lärare, elever och allt, och kommunen har en post mindre att oroa sig för i kommunbudgeten.

Koncernskolor, till sist, är vinstdrivande "kedjor" av privatskolor som vilket kommersiellt företag som helst. Men de säljer utbildning.

Ett ideologiskt projekt

Att privatisera utbildningen är ett i första hand ideologiskt projekt, med långtgående konsekvenser. Man kan se privatiseringen som en del i det systemskifte som initierats under nittiotalet. I takt med att utbildningen blir privat, blir klassamhället tydligare. När undervisningen kommersialiseras, minskar utrymmet att satsa på de elever som behöver det mest. Konkurrensen blir starkare, och den progressiva och kritiska utbildningen som skulle vara ett vapen mot klassamhället omöjliggörs. Vi får ett mindre öppet och ett hårdare samhälle.

När man väljer en privatskola, väljer man bort den offentliga. Detta gäller de brister den offentliga skolan har, men också den mångfald som finns i den offentliga skolan. Man väljer, medvetet eller omedvetet, sin egen grupp. Som vänsterpartister måste vi vara medvetna att allt inte är guld och gröna skogar bara för att det är offentligt. Men först när vi satsar på den offentliga skolan kan vi tala om valfrihet. Det betyder också att alla de alternativ i fråga om till exempel medstyrelse och pedagogik som vissa av de privata skolorna representerar, ska ges utrymme i den offentliga skolan.

Över en miljon för socialismen

Klockan var fem på morgonen och ur högtalarna dånade Guanta-namera. Detta var signalen för uppstigning. Trots att arbetslägrets 380 europeiska brigadorer enbart sovit fyra timmar under natten, hade ingen av oss några som helst problem att stiga upp. Morgontrötthet i all ära, men detta var ju dagen vi alla spämt hade väntat på. Det var den 26 juli.

Revolutionen

Exakt 47 år tidigare, 1953, organiserade en ung revolutionär vid namn fidel Castro, tillsammans med 172 kamrater, ett uppror mot den sittande diktatorn Batista. Allt skulle börja med stormningen av Moncada-koncernen, en av de militära garnisonerna på Kuba. Planen var att ockupationen skulle tända den revolutionära gnistan och att revolten sedan skulle sprida sig likt en löpeld över ön.

Anfallet mot Moncada misslyckades emellertid och större delen av revolutionärerna mördades. De överlevande, bland dem bröderna Raul och fidel Castro, fängslades och dömdes till långa fängelsestraff.

Trots misslyckandet blev detta inledningen på det Kubanska folkets resning. För att hedra Moncada-attackens offer antog den växande motståndsrörelsen namnet 26-juli rörelsen. Efter flera år av ihärdig

kamp var den kubanska revolutionen, den 1 januari 1959, ett faktum.

Socialistisk tävlan

Sedan dess har man varje år högtidlighållit årsdagen av Moncada-attacken. firandet sker i den provins som, utifrån en komplicerad rangordningsprocedur, bedöms ha gjort sig förtjänt av äran att utgöra skådeplatsen för årets hyllningar. Provinsernas produktionsresultat rankas på en rad punkter som t.ex. turism, sjukvård, utbildning, matproduktion och ekologisk hållbarhet. Detta viktas sedan ihop i en beräkning där man självklart tar hänsyn till varje provins industriella egenhet. T.ex. har Havanna ett stort försprång gällande turism medan Pinar del Rios tobaksproduktion aldrig kan överträffas av någon annan landsdel. Hur som helst skedde i år det extraordinära att tre provinser, Havanna, Pinar del Rio och Santa Clara, ansågs oskiljbara. Man bestämde sig därför för att förlägga firandet till alla tre platser. I Havanna planerades en enorm demonstration mot USA:s ekonomiska och politiska krigsföring. "Viva la patria, abajo el bloqueo!" - "Leve fosterlandet, ned med blockaden!" löd uppmaningen till Havannaborna.

Massdemonstration

Efter att ha rest i en timme i buss anlände vi slutligen till Malecon, den kilometerlånga strand-

promenaden i Havanna. Brigaden placerades, som internationella gäster, i demonstrationens andra (av många) sektion. Det var enbart Fidel och landets styrande som gick framför oss. flaggor utdelades, uppställning, banderollerna klara, väntan, värme och ännu mera väntan och sedan marsch. Bara tanken på att det, bakom oss längst hela Malecon, kilometer efter kilometer, väntade över en miljon Havannabor på att det skulle bli deras tur att vandra, fick mig att rysa. Tänk om det skulle vara så här på första maj i Lund.

Till ljudet av smattrande Kubaflaggor började vi så äntligen gå. Det var outhärdligt varmt, men värt vartenda svett-droppe. Efter att fredligt ha defilerat förbi USA:s inresekontor upplöstes demonstrationen lika oväntat som den satts igång. Men för det folkhav som befann sig bakom oss, d.v.s. det absoluta flertalet, var det fortfarande långt och länge kvar att gå. För dem som placerats längst bak i den miljonstora folkströmmen återstod det närmare fyra timmars vandring till intressekontoret.

Låt Kuba

leva med socialismen

Efter en timmes skådande av den ofattbara folkmassans kontinuerliga framfart, bestämde vi oss för att ta tillfället i akt och utnyttjade det faktum att nästan alla Havannabor fortfarande befann sig på marsch. Vi begav oss till den legendariska glassbaren Copelia i centrala Havanna. Detta är platsen där en rad klassiska scener i filmen "Jordgubbar med Choklad" utspelar sig. Vanligtvis måste man köa i timmar men nu, när över en miljon av stadens invånare befann sig på marsch för socialismen, kunde man lugnt och utan tvivel, luta sig tillbaka, och njuta av den delikata glassen. För en sak var säker: kubanerna ville, precis som jag, leva med socialismen.

SHAI MULINARI

I vimlet

Det är ju inne med kollektiv igen, sedan Lukas Moodysson gjort en film med återblickar på det länge så förtalade sjuttioalet. Jag har aldrig hört filmrepliken live, men sympatiserar med dess motståndsvilja mot livets realiteter: "Det är borgerligt att diska!"

Jag har inte varit på kollektivfest sedan Glädjen på Kyrkogatan fick ge upp, men i lördags var det dags igen. Thomas och Gunnar fyllde sextio och vi samlades i täta skaror i trädgården till gamla Heartbreak Hotel – ett smeknamn som uppstod därför att huset inte sällan tjänade som tillfällig undanflykt medan hyresgästen slickade såren efter ett havererat förhåll-

ande. Men det var förr, passionerna härjar inte längre med samma kraft i lundavänstern. Kan det ha något med åldern att göra?

Utomordentliga insatser

Jag ska inte orda mycket om festföremålen, men vill erinra om deras utomordentliga insatser och givna plats i Lunds nyare politiska historia. Gunnar, den politiske slithästen som varit idégivare för så många av vänsterns manifestationer, från vårutflykterna till det silkscreentryckeri han byggde av en lastpall och en gammal dammsugare, Thomas, klippan i lundavänsterns kommunalpolitik som i byggnadsnämnd och kommunfullmäktige var mer påläst och engagerad än någon annan.

Vem som var där? Jo, kanske beskriver man oss bäst som medlemmar av subkulturer. Den

arketypiske besökaren var en vänstersinnad före detta medlem av taxeringsnämnden för Dalby, med starka intressen för stadsbyggnad, industribanor och blåsmusik.

Linsgryta och Basiestuk

Det började med Lunds Messingssextett, med oompa-oompa som bakgrund till minglet. Sen kom de danska gästerna från Røde Horn, Röda Kapellets nyfunna vänorkester på vänsterkanten i Köpenhamn med klassiker som "Snart dages det brödre".

Med fin känsla för pietet serverades vi sedan linsgryta, sjuttioalets stora maträtt, och en kryddstark köttragu. Till det drack vi rödtjut och bajer – broen har sina poänger och för att ytterligare understryka detta spelade danskarna dragspel och sjöng Sören Bramfries visor.

Man kunde möjligen ha trott att storbandet Storbandet skulle ha varit ringrostigt efter sommaruppehållet, men alls icke! Precisa och mjukt svängande låtar i mediumtempo är bandets specialitet, som i Basieparfrasen "Bouncing with Basie". Håkan Ohlsson ledde säkert, förstetrumpetaren Rolf hade den häftigaste huvudbonaden och Essie går från klarhet till klarhet på tenorsaxen.

Ja se det var en riktig fest. Så här i efterhand kan jag bara ångra de där sista glasen rödvin vid tvåtiden.

FEST-LUCIFER

Kommentar till Helmers insändare

Det är bra att Reinhard Helmers kompletterar luckor i den kortfattade historik om FNL-rörelsen som jag publicerade i ett par majnummer av VB. Ett par kommentarer bara.

1. Att jag inte redogjort för hur Lunds FNL-grupp bildades 1967 beror på att jag då ännu inte flyttat hit utan var aktiv i FNL-arbetet i Norrbotten.

2. Vpk följde till en början Sovjet och sap i Vietnam-politiken under huvudparollen Fred i Vietnam, vilket också innebar att partiet anslöt sig till Nationalinsamlingen till både Nord- och Sydvietnam i stället för att stödja insamlingen till Sydvietsnams befrielsefont FNL. Denna följsamhet alierade vpk från en hel anti-imperialistisk generation och partiet hade under senare delen av 60-talet lägre opi-

nionssiffror än någonsin, vilket är värt att påpeka i debatten om partiets sovjetberoende.

FNL-rörelsens paroll USA ut ur Vietnam var naturligtvis den riktiga och när vpk och sap så småningom anslöt sig till den minskade motståndningen mellan DFFG och de två etablerade partierna. Jag tog till exempel 1976 risken att kritiskt avsluta mig till vpk.

3. Maoisterna i KFML/SKPhade ett starkt inflytande i Lunds FNL-grupp fram till 1975, då vi som alljämt stödde Vietnam uppnådde majoritet mot deras linje Kamp mot supermakterna Sovjet och USA. Men då stod FNL-rörelsen ju redan inför sin upplösning.

4. Svikna löften om IB-utredning Det kostade att vara FNL-aktivist. Reinhard Helmers drabbades som många andra av etablissemangets

hämnd. Frågan om ansvaret för dessa olagliga trakasserier är en viktig del av IB-debatten än idag, flera årtionden senare. Vid årsskiftet 1997-98 lovade Laila Freivalds, Carl Tham och Björn von Sydow i en DN-artikel att öppna arkiven för forskarna. Efter femton månader avslogs kraven på insyn i ett brev från Laila Freivalds den 31 mars 99. Löftet hade bara syftat till att tysta debatten som var farlig för socialdemokratin. En sanningskommission har utsetts men ännu inte börjat arbeta, eftersom den saknar kompetens. Under tiden försöker de ansvariga undanröja alla dokument, medan de väntar på vittnenas bortgång. Utsikterna att de kränkta ska få upprättelse är som vanligt nästan obefintliga.

GUNNAR STENSSON

(v) reserverar sig

Reservation från Vänsterpartiet angående Tekniska nämndens ärende 00/39 (16 aug. 2000)

Trafikreglering i samband med "I staden utan min bil"

"I staden med min bil", borgarnas bilfria dag som inte blir bilfri. Tekniska nämnden har beslutat om en bilfri dag den 22 september i år. Den bilfria dagen är ursprungligen ett EU-initiativ och många europeiska städer deltar. Bakgrunden till EU:s initiativ är givetvis de ökande biltrafiken i städerna som vållar trängsel, buller och luftföroreningar.

Målet är, enligt nämndens beslut, "att visa upp en levande stadskärna utan biltrafik".

Vänsterpartiet reserverar sig mot majoritetens beslut att endast göra Mårtensstorget och Östra Mårtensgatan (mellan Laboratoriegatan och Mårtensstorget) bilfritt den aktuella dagen. Beslutet syftar inte till att nämndens målsättning ska nås. Vi kan inte finna annat än att en bilfri dag, en stadskärna utan biltrafik, förutsätter att bilar inte i princip som vanligt tillåts köra omkring i stadskärnan. Vi menar att vårt förslag, att göra hela stadskärnan innanför inre ringen bilfri är en minimiåtgärd för en bilfri dag ska göra skäl för namnet. Vi kan inte förstå att borgarna missunnar lundabor och besökande att få ett tillfälle att uppleva staden utan buller, trängsel, avga-

ser, och utan det ständiga hotet om allvarliga olyckstillbud. Nog är väl lundaborna värda minst en sådan dag per år?

Lund 00 08 25

Var tredje övergångsställe slopas – djungelns lag blir förhärskande

Från den 1 maj i år gäller att fordon har väjningsplikt gentemot fotgängare som korsar en gata på ett övergångsställe. Den nya bestämmelsen har tillkommit för att öka de gåendes säkerhet. Väjningsplikten ger fotgängare klara och tydliga rättigheter. Fordonsförarna mister lite av de, "rätt" de kunnat ta sig vid övergångsställen. På grund av den stora mängd "skadeenergi" deras fordon besitter i trafiken.

Vänsterpartiet reserverar sig mot majoritetens i Tekniska nämnden beslut att slopa närmare en tredjedel av alla övergångsställen som nu finns i kommunen. Vår inställning är att inga övergångsställen ska slopas och att samtliga övergångsställen på sikt ska säkras så att en hastighet över 30 km/tim ska omöjliggöras. Beslutet att slopa övergångsställen innebär att fotgängarnas rätt till att korsa – ja, att överhuvud taget nyttja gatorna – ytterligare inskränks (en fotgängare som korsar en gata på annan plats än ett övergångsställe är helt rätts- och skyddslös gentemot fordonen). Väjningsplikten

syfte är att öka trafiksäkerheten. När nu vart tredje övergångsställe slopas kommer givetvis trafiksäkerheten inte att öka. Tvärtom, fotgängarnas trafiksäkerhet sätts på undantag till förmån för fordonstrafikanternas bekvämlighet.

Olycksriskerna vid korsning mellan gång- och fordonstrafik kommer att öka markant. Vänsterpartiet vill med denna reservation klart markera att vi inte delar ansvaret för denna utveckling. Vi kan heller inte ta ansvaret för att fordonen ges praktiskt taget monopol på ytterligare en stor del av gaturummet i Lunds kommun.

En tätorts gator och torg är, som vi ser det, inte enbart och inte ens huvudsakligen transportleder. De ska vara platser där människor tryggt kan träffas och trivas. I naturen råder allemansrätt – alla har rätt att vistas i naturen. I Lunds tätorter finns inte motsvarande rättigheter. Där råder djungelns lag. De starkaste, de som hotar människors liv och hälsa ges – och tar sig en ensamrätt till gator och torg. De borgerliga beslut att slopa ett stort antal övergångsställen förstärker fordonstrafikanternas lagliga skydd av denna ensamrätt. Djungelns lag gör fotgängarna till förlorare. Vänsterpartiets grundinställning är att staden är till för människorna. Därför slår vi vakt om och strävar efter att bygga ut fotgängarnas rättigheter och säkerhet i trafiken.

Lund 000825

ULF NYMARK

För Vänsterpartiet i Tekniska nämnden

Läs Kapitalet

"Idag – efter Kapitalets tillkomst – är den materialistiska historieuppfattningen inte längre någon hypotes utan en vetenskapligt bevisad teori..."

V. I. Lenin

Därför startar Vänsterns studentförbund söndagen den 10 september en studiecirkel på Kapitalet, första boken. Cirkeln är öppen för alla, både nybörjare och de som behöver friska upp minnet. Vi kommer att använda oss av Mats Dahlkvists studiehandledning, vilken är upplagd på tjugofem träffar. Mötena kommer att äga rum söndagar jämna veckor kl 18:00 på Smålands nation. Böckerna kostar 160 kr/st och kan köpas av Karl-Henrik Jonsson (046-32 39 62) eller Jonas Ringqvist (046-15 86 69).

"Det finns ingen kungsväg till kunskapen och endast den, som inte skyr mödan att klättra upp för dess branta stigar, har utsikt att nå dess ljusa höjder."

Er tillgivne, Karl Marx.

Ännu ett brev från läsekretsen

Veckobladet tillbaka efter det som visst kallas svensk sommar. Som alltid något att reagera på, men denna gång gör jag mig omaket att "sätta ihop en skrivelse" som Limpan sa.

Aase Bang i Karlstad som jag inte känner klagar över Veckobladet. Grr är rabiatt. Ulf Nyman är inte bara odräglig utan också en osympatisk besserwisser. Att Aase också är missnöjd med att det i Veckobladets spalter förekommer angrepp, till och med ilska, på ombudsmän och medlemmar, förvånar därför inte.

Låt därför en annan avlägsen läsare av Veckobladet få framföra en avvikandeåsikt. En slätstruken, problem och oenigheter undvikande, sval och tillbakalutad Veckobladet finner jag föga läsvärd. Hårda, humoristiska, hederliga och heta debatter har alltid förekommit inom vänster. Problemet har oftast bestått i att ingredienserna sällan varit samtida. Tråkigt att bladet kritiserats just när blandningen, enligt min ringa mening, rymmer alla delar – och det samtidigt!

PETER PETTERSSON

numera fåraherde på Gotland

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

En kupp?

Vänsterpartiets studieprogram för hösten är skandalöst. På årsmötet beslöts att styrelsen under året skulle arrangera studier i socialism och demokrati. Är det en kupp från någon i styrelsen som lett till att man bjudit in Jörn Svensson och Kalle Larsson att lära lundavänstern socialism och demokrati? Eller vad har hänt?

Det kan tyckas att ämnet socialism och demokrati är färdigdiskuterat och att demokrati är något självklart. Men i vardagslivet är det inte så självklart. Hela debatten om privatisering kontra demokratisering av den offentliga verksamheten handlar egentligen om hur vardagsdemokratin ska se ut. Ska man byta skola eller äldreboende när det är något man inte gillar, eller ska man ha möjlighet att påverka där man befinner sig.

Det är högerns definition av demokrati och inflytande som råder. Trots att borgerligheten inte driver någon kampanj just nu dominerar högerns demokratisyn där demokrati och inflytande har blivit lika med valfrihet. Vänstern behöver diskutera hur kanaler för inflytande ska kunna se ut och hur vi ska arbeta för att förbättra de

kanaler som redan finns. Det gäller både formellt och mer informellt/dagligt inflytande. I längden går det inte att bara utgå ifrån att allt är bra bara för att det drivs i offentlig regi. En seminarierie på det här temat skulle vara intressant.

Ett annat område att studera inom ämnet socialism och demokrati är om det finns något i den kommunistiska ideologin som gör att den inte kan fungera i verkligheten. Det borde vara mycket viktigt för de interna diskussionerna om hur partiet ska utvecklas.

Den seminarierie som styrelsen nu erbjuder innehåller 1. Docenterna i Antikens kultur och samhällsliv Charlotte och Örjan Wikander pratar om "Athens demokrati - föredöme eller avskräckande exempel?" 2. Pär Francke, Spanierveteran och medlem sedan 30-talet och Kent Lindqvist, som studerat vpk mellan 1917 och 1977 pratar på temat "Från preventivmedel till FNL" och 3. Jörn Svensson och Kalle Larsson som håller föredrag om "Socialismen och Demokratin" med efterföljande diskussion.

Det är illavarslande att styrelsen fokuserar på tillbakablickar och partinostalg i stället för att bidra till att vänstern flyttar fram sina positioner och tar upp kampen med högern.

Den förrådade partikongressen och till Vänsterpartiets försvar

Under sommaren kom ett utskick från styrelsen (?) till alla medlemmar innehållande bl.a. ett uttalande om Vänsterpartiets senaste partikongress. Uttalandet ger uttryck för en syn på såväl partiet som partikongressen som med stor sannolikhet är väldigt främmande för en majoritet av medlemmarna. Man börjar med att döma ut kongressen och dess ombud med orden: "De är på väg att få precis det Vänsterparti de önskar: ett parti som utgår från en ideologi som i ett demokratiskt Sverige saknar förutsättningar att vinna mer än ett litet fåtal av väljarkåren; ett parti som i praktiken väljer att inte driva politik, ett parti som under självbelåtet och självtillräckligt tugande av förlegade teser och utropande av politiskt substanslösa slagord ställer sig som åskådare vid sidan av den politiska arenan, och som nöjer sig med att recensera politiken och 'inta en korrekt klasståndpunkt'". Därefter avslutar man med en uppmaning att börja diskutera partisplittring: "... ställ seriöst frågan: Är manne tiden nu mogen att ta Bo Bernhardssons skämtsamma uppmaning i tidningen Arbetet på allvar och börja förbereda.

NIKLAS SELBERG
MARTIN WOLGAST

KAJSA THEANDER medlemmar i vänsterpartiet lund

Nominera mera!

På det extra årsmötet tisdag 5 sept skall förättas fyllnadsval till en ordinarie plats i styrelsen efter Ola Hagring, som av sagt sig. Medlemmar i Vänsterpartiet i Lund äger rätt att nominera. Nominering sker till valberedning och kan göras per telefon till:

Monica Blomqvist (sammank.)
046-13 76 56
Margareta Björnsson Kågström
046-14 64 02
Martin Wollgast 046-39 79 71
Liv Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Stensson 046-13 31 71

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK

Måndag 4/9 klockan 19.00, Budgetdiskussion inför kommunstyrelsen 7/9, Miljönämnden 5/9, Lundafastigheter 6/9, Tekniska nämnden 6/9, Vård och Omsorgsnämnden 6/9

VÄNSTERPARTIET

Tisdag 5/9 klockan 19.00, Vårfruskolans matsal. Extra årsmöte. Se separat kallelse.

UNG VÄNSTER

Söndag 10/9 klockan 11.00. Stormöte lokalen. Se separat utskick.

ÖVRIGT

Söndag 10/9 18.00. Smålands nation. Upptaktsmöte studiecirkel på Kapitalet.

RÖDA KAPELLET

Sön. 3/9 18.45 Rep. m. Joakim inför Kulturnatten 374 (Järnålder) o. 375 (Den ökända hästen från Troja).

OBS! Extra reetition lördag 9/9 14.00-17.00

Glimtar från turist-Lund

Christine Jönsson(m) beklagade i början av turistsäsongen att om man kom som turist till Lund så borde man ej vara i trängande behov.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av:
Robert Nilsson
Näste redaktör:
Rune Liljekvist

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbrödersgatan 3, 223 50 Lund. Måndag senast 18.00 till fax 046-12 31 23. Manus mottages även som e-brev: vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. OBS! RTF-format.

Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Robert Nilsson 046-39 79 02
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13